

[Tinning]

den skriftlige fremsættelsestale om, at den pågældende lønmodtager skal have deltidsjob efter aftale med sin arbejdsgiver, og jeg må egentlig indrømme, at jeg blev imponeret, da hr. Thor Pedersen var heroppe adskillige gange. Jeg kender hr. Thor Pedersens evne til at stille sig utrolig naivt an over for de mest simple politiske problemer. Nu lykkedes det hr. Thor Pedersen på én gang at gøre dette her til en reform af nærmest ukendte dimensioner og så samtidig at foregive, at når en arbejdsgiver samtaler med en ansat, så har vi to selvstændige mennesker. Ikke nogen styg ulv, ikke nogen stakkel, ikke nogen, der bliver jaget med, men to selvstændige mennesker, der snakker om, hvordan de nu skal finde ud af det her. Som om massearbejdsløsheden er gået fuldstændig hen over hovedet på hr. Thor Pedersen. Som om hr. Thor Pedersen bilder sig ind, at den reelle indflydelse og den reelle magt selvfølgelig er lige stor, hvad enten man nu tilfældigvis ejer en virksomhed eller man bare er deltidsansat og kun har været det et stykke tid. Som om det ikke betyder noget, fordi fornuften og samtalen osv. råder på landets virksomheder. Jeg synes, det er imponerende, at hr. Thor Pedersen kan blive ved med at hælde den slags ud herfra.

Problemet er lige præcis, at det ifølge lovforslaget ikke er nogen ret for den enkelte, og det skal det være. Vi kan diskutere, hvordan det så konkret skal organiseres. Hr. Erik B. Smith talte om, at man måske skulle forsøge at lade fagforeningerne eller fagbevægelsen på det lokale niveau forhandle direkte med arbejdsgiverne. Jeg ved ikke præcis, hvordan det skal udformes, og hvor meget ret der skal ligge i klubben, hvor meget i fagforeningen og hvor meget i forbundet osv. Det er heller ikke det afgørende. Det afgørende er, at enten laver vi en delpension af hensyn til de ældre, af hensyn til den enkelte, som ønsker en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og hvis det er det, vi gør, så skal vi sikre, at det er en ret, som den enkelte har. Eller også laver vi en ordning, som såmænd vil passe de private arbejdsgivere og måske også de offentlige ganske udmærket, nemlig en ordning, hvorefter man kan sidde og lave aftaler om, at nu skal vi altså have nogle på deltid; så kan man lave en aftale om, at nu skal det hæves lidt, og nu skal det sænkes lidt osv. Og ude i det virkelige liv,

som det jo er nemt at glemme herinde, bliver det altså sådan, at de private arbejdsgivere får arbejdskraften på de betingelser, som de måtte have lyst til, alt efter hvordan de har tilrettelagt produktionen. Det er vi selvfølgelig overhovedet ikke positivt stemt over for og vil vi ikke være med til, og kernespørgsmålet her er i virkeligheden: er det en serviceforanstaltning for de private arbejdsgivere, eller er det noget, vi gør af hensyn til de ældre?

Blandt de øvrige ting, der er i vejen med det foreliggende lovforslag, er den nedtrapping af det økonomiske niveau, som sker. Vi bilder os ikke ind, at det kan ændres, men jeg vil dog nævne, at vi faktisk ser sådan på det, at i stedet for at forberede pensionisttilværelsen ved at nedtrappe folks indtægtsniveau, så mener vi, at man skulle hæve niveauet for pensionen, således at man på den måde undgår den bratte overgang. Men vi er helt klar over, at der er ikke noget at komme efter. Der bliver siddet solidt på kassen, og i den udstrækning der ikke sidder nok, henter man et par radikale, der hellere end gerne hjælper med.

Finansieringen fra den sociale pensionsfond er der sådan set heller ikke noget at sige til. Alle og enhver, inklusive ministeren, ved, at det er en grovhed og en streg. Måske går den ikke ud over det, vi er vant til herindefra, fordi der foregår lidt af hvert, men den hører helt afgjort til i den grove ende. Jeg mener, at det er en skærpende omstændighed, om jeg så må sige, at det nu er, jeg ved ikke for hvilket nummer gang, man laver om på den sociale pensionsfond, men hr. Erik B. Smith havde jo ret i, at socialdemokratiet for så vidt måske havde været med til noget, der lignede. Ja, det tør siges. Og der er heller ikke mere at sige om det. At dette nu også skal finansieres via den sociale pensionsfond, er på alle måder urimeligt. Jeg vil godt være med til, som hr. Erik B. Smith lovede, at kigge regnestykkerne igennem.

Vi skal selvfølgelig også have kigget på, om lovforslaget kan ændres, sådan at vi undgår den direkte kvindefjendskhed, som er indbygget i det. Det forestiller jeg mig dog ikke har været en hensigt fra ministerens side.

Som VSer er det egentlig skægt at være med i denne debat. Da efterlønsordningen var oppe til debat i sin tid, og da den blev